

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΠΩΣ ΒΡΗΚΑΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΣ

Ἡ ζωὴ τοῦ κ. Μίμη Δεστούνη. Ἀντιγραφεὺς στὸ θέατρο «Ἀθηναίων» καὶ ἐπιχειρηματίας στὴ Ρωσσία. Πῶς ἔγινε θαλασσολόκος. Ἡ σταδιοδρομία του στὸ Βασιλικὸ Ναυτικὸ. Ἀπὸ ὑπαξιωματικὸς ἐκτελωνιστῆς, παραγγελιοδόχος, ναυλομεσίτης καὶ φούρναρης. Ἡ ζωὴ του στὸ χρηματιστήριον καὶ στὴ «Μεγάλῃ Βρετανία». Τὰ 14 ἐπαγγέλματά του. Ἡ ἀριστοκρατικὴ ζωὴ τῆς κ. Κατίνας Παξινοῦ. Τὰ «παραγάδια» τοῦ ἠθοποιοῦ κ. Χρ. Εὐθυμίου κλπ.

B*

Τί ἐκπληκτικοὶ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ κ. κ. ἠθοποιοί! Θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ τοὺς θαυμάζῃ κανεὶς μόνον ὡς καλλιτέχνες. Μέχρι νὰ θροῦν τὸ δρόμο τους πάλαιψαν τόσο σκληρὰ στὴ ζωὴ τους, πού μὰ τὴν ἀλήθεια, ἀποτελοῦν μοναδικὸ φαινόμενο αἰσιοδοξίας, πείσματος καὶ θάρρους. Τίποτε δὲν τοὺς φόβισε. Καὶ θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι κι' αὐτὲς ἀκόμη ἢ ἀπογοητεύσεις τοὺς χρησίμεψαν γιὰ νὰ πετύχουν τὸν σκοπὸ τους. Θυμᾶστε τὸν Π. Κυριακὸ, τὴ Σ. Βέμπο, τὸν Β. Αὐλωνίτη, τοὺς ὁποίους ἀναφέραμε στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ περιοδικοῦ μας; Ἐ, δὲν εἶνε οἱ μόνον πού δεινοπάθησαν στὴ ζωὴ τους. Καὶ γιὰ νὰ πεισθῆτε, ὅπως ἄλλωστε σᾶς εἶχαμε ἀναφέρει, θὰ σᾶς διηγηθοῦμε καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς κι' ἄλλων ἠθοποιῶν. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ ἐξαιρέσεις. Μὰ αὐτὲς εἶνε ἐλάχιστες, εἶνε συνήθως ἢ καλλιτέχνιδες τοῦ σοβαροῦ θεάτρου, ἢ ὁποῖες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά τῶν γονέων τους γιὰ νὰ κάνουν τὴν ἐμφάνισίν τους πίσω ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς ράμπας. Μὰ ὅλοι οἱ ἄλλοι καλλιτέχνες μας, ὅπως θὰ δῆτε, ἀγωνίσθησαν σκληρὰ ὡς νὰ πραγματοποιήσουν τὰ καλλιτεχνικὰ ὄνειρά τους.

Ο κ. ΜΙΜΗΣ ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ

Αὐτὸς ὁ τόσο συμπαθὴς ἠθοποιὸς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου εἶνε φαινόμενο αἰσιοδοξίας καὶ μετριοφροσύνης. Ποτὲ δὲν τρώμαξε ἀπὸ τὴν ἀναποδιὰ τῆς τύχης του καὶ παλαίψε ἀντρίκια στήθος μὲ στήθος μὲ τὴ ζωὴ ὡς νὰ τὴν κατακτήσῃ. Ἄρχισε τὸ καλλιτεχνικὸ στάδιόν του ὡς ἀντιγραφεὺς στὸ θέατρο τοῦ Παπαστεφάνου πού ἔπαιζε στὸ θέατρο «Ἀθηναίων». Ὁ μισθὸς του ἦταν... μιά ἐλευθέρην εἰσοδὸς τοῦ θεάτρου καὶ ἀρκετὲς ἐπιπλέον ἀπὸ τοὺς γονεῖς του πού δὲν εἶχαν διάθεσιν νὰ καμαρώσουν τὸ γυιὸν τους ἠθοποιό. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Δεστούνης ἦταν ἀνεπίδεκτος συμμορφώσεως, ὁ πατέρας του θάληκε νὰ τὸν κἀνὴ ἔμπορον σιαριῶν καὶ τὸν ἔστειλε σ' ἕνα μπάρισμα τοῦ

Βαλλιάνου, στὴ Ρωσσία. Ἔτσι ὁ Δεστούνης μπλέχθηκε μὲ φορτωτικὲς μὲ «γκοῦλντεν» καὶ μὲ λογαριασμοὺς στὸ Νοβοροσίσκι, στὴν Ὀδησσὸ καὶ στὸ Ροστώβ. Μὰ σὲ πείσμον τοῦ ἐπιχειρηματία θεοῦ του καὶ τῶν Κεφαλλήνων πατριωτῶν του, θάληκε νὰ γράψῃ ἀπὸ μνήμης τὸ «Χορὸ τοῦ Ζαλόγγου», τὸν ὁποῖο καὶ δίδαξε κατόπι στοὺς νέους καὶ τὴς νέες τῆς ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Ὀδησσοῦ καὶ θριάμβευσε σὲ μιά φιλανθρωπικὴ γιορτὴ γιὰ τὸν ἔθνικόν μας στόλον. Ὁ κ. Βαλλιάνος φυσικὰ ἀναγκάστηκε τότε νὰ γράψῃ στὸν πατέρα τοῦ Δεστούνη καὶ νὰ τοῦ πῇ ὅτι ὁ γυιὸς του δὲν ἔκανε γιὰ ἔμπορος κι' ὅτι καλὰ θὰ ἔκανε νὰ τὸν ἔπαιρνε πάλιν κοντὰ του. Ἔτσι ὁ Δεστούνης γύρισε στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀφωσιώθηκε στὴ μελέτη μὲ τὴν ἰδέαν νὰ πραγματοποιήσῃ ἀνώτερες σπουδὲς στὴν Εὐρώπη. Ἐμφανικὰ ὅμως μιά μέρα τὸν κυριέψεν ἡ ἐπιθυμία τῶν μακρυνῶν ταξιδιῶν. Ἦθελε νὰ γνωρίσῃ τοὺς καῦμούς τῆς θάλασσας καὶ τὴς παράδοξες κι' ἀνιστόρητες διασκεδάσεις τῶν γερολύκων. Καὶ μπάρισκε σ' ἕνα φορητὸ πλοῖον τοῦ Βαλλιάνου ὡς δόκιμος πλοίαρχος. Ἐκεῖ ἔμαθε νὰ σκαρφαλώνῃ στα σχοινιά σὰν ἀγριόγατος, νὰ πίνῃ το περίφημον ποτὸ «θηρίον», νὰ θρίζῃ σὰν... Κεφαλλονίτης καὶ νὰ τραγουδᾷ ὄλους τοὺς καῦμούς τῆς θάλασσας. Μετὰ τέσσαρα χρόνια πῆρε τὸ δίπλωμα τοῦ καπετάνιου καὶ ταξίδεψε

Ἁ κ. Μίμης Δεστούνης... θαλασσολόκος!...

σ' ὕλες τὴς θάλασσας. Μὰ ὁ πόλεμος τοῦ 1912 ἦρθε νὰ τοῦ χαλάσῃ τὰ σχέδιά του καὶ νὰ τὸν στείλῃ στὸ πολεμικὸ ναυτικόν. Σ' αὐτὸ ἔμεινε μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ ὑπαξιωματικοῦ ὡς τὸ 1918 κι' ἔπειτα ἄλλαξε πάλιν ἰδέαν. Βαρέθηκε τὰ κανόνια, τὴν σαλπινγες, τὴν πειθαρχία. Ἦθελε ν' ἀσχοληθῆ μὲ μιά ἐλευθέρην κι' ἀνεξάρτητη δουλειάν. Κι' ἔγινε πράγματι ἐκτελωνιστῆς, παραγγελιοδόχος, ναυλομεσίτης, κτηματομεσίτης, διευθυντῆς χαρτοπαικτικῆς λέσχης καὶ φούρναρης. Σ' αὐτὸ τὸ τελευταῖον τοῦ ἐπάγγελμα προσπαθῶντας νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ψωμὶ τῶν ἄλλων, κόντεψε νὰ στερηθῆ τὸ δικόν του. Ἡ ἐπιχείρησι τοῦ φούρνου δὲν πῆγε καθόλου καλὰ κι' ὁ Δεστούνης ζημιώθηκε 360 χιλιάδες δραχμὲς, ποσὸν κολοσσιαῖον γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Καὶ γιὰ νὰ ξαναφτιάξῃ τοὺς λογαριασμοὺς του ἀνοιξε ἕνα... λογιστικὸ γραφεῖον κι' ἄρχισε νὰ κἀνὴ χρηματιστηριακὲς ἐπιχειρήσεις, νὰ «κρατᾷ» τὰ βιβλία τῶν καταστημάτων καὶ νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ χρηματιστηρίου. Μὰ παρ' ὅλ' αὐτὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ θαυμάζῃ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν καὶ νὰ τρέφῃ γι' αὐτὴν ἕνα μεγάλο ἔρωτα. Ἐπειτα ἔμπλεξε σὲ ξένες ἐταιρίαις ἔζησε γιὰ λίγο τὴ διεθνή ζωὴ τῆς «Μεγάλῃς Βρετανίας» καὶ τέλος ἔβαλε τελείαν καὶ παῦλαν σ' ὅλα αὐτὰ. Εἶχε ἀρχίσει πάλιν

νὰ τὸν βασανίζῃ ὁ ἔρωσ τοῦ γιὰ τὸ θέατρο. Ἀκολούθησε λοιπὸν τὰ μαθήματα τῆς δραματικῆς σχολῆς τοῦ Βονασέρα, ἔπαιζε στὸ θέατρο τοῦ Ὁδείου καὶ στὸ θέατρο τῆς Τέχνης καὶ τέλος, κατόπι ἀγῶνος, προσελήφθη μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ στὸ Βασιλικὸν Θέατρο.

Ὁ κ. Δεστούνης μέχρι νὰ βρῆ τὸ δρόμον του πέρασε 13 ἐπαγγέλματα. Κι' ἐπειδὴ αὐτὸ ἦταν ἑβραϊκὸς πόντος καὶ δὲν ἄρεσε καθόλου στὸν συμπαθὴ ἠθοποιόν μας, ἀσχολήθηκε καὶ μὲ ἕνα ἄλλο. Ποιὸ εἶνε αὐτὸ τὸ 14 ἐπάγγελμα του; Ἡ ζωγραφικὴ! Ὁ κ. Δεστούνης εἶνε ἕνας ἀξιοθαύματος αὐτοδίδακτος ζωγράφος κι' ἔχει γεμίσει τὸν καμαρίνι του μὲ ὡμορφα τοπία, θαυμάσιες προσωπογραφίες καὶ σχέδια

ποῦ προκαλοῦν τὴν κατάπληξιν τῶν ἐπισκεπτῶν του. Εἶνε δὲ τόσο ἐνθουσιασμένος ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἔργον του ὡστε τὸν προσεχῆ μῆνα ἐτοιμάζει μιά ἐκθεσὶ ζωγραφικῆς, γιὰ τὴν ὁποῖαν ἔχουν νὰ γράψουν πάρα πολλὰ καλὰ λόγια οἱ κριτικοὶ μας.

Αὐτὸς εἶνε λοιπὸν ὁ κ. Μίμης Δεστούνης, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ 14 ἐπαγγέλματα κι' ὁ ἀριστὸς ἠθοποιὸς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου μας.

Η κ. ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ

Ἡ μεγάλη μας δραματικὴ ἠθοποιὸς κ. Κατίνα Παξινοῦ εἶνε ἀπὸ τὴς εὐτυχεῖς καλλιτέχνιδες τοῦ σοβαροῦ μας θεάτρου. Δὲν δοκίμασε ποτὲ τὴν δυστυχίαν, δὲν ἀγωνίσθηκε σκληρὰ γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸ ψωμὶ τῆς καὶ δὲν ἀντίκρουσε τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν περιφρόνησιν πού δείχνουν στοὺς φτωχοὺς οἱ ἄνθρωποι τῶν χιλιοδράχμων. Ἔτσι ποτὲ δὲν λογάρισε τὴν ἀξίαν τοῦ χρήματος. Θὰ ἔλεγε δὲ κανεὶς ὅτι τὸ περιφρονεῖ γιὰτὶ σκόρπισε στὰ κοσμοπολιτικὰ ταξίδια τῆς πολλὰ ἑκατομμύρια. Ἡ κ. Κατίνα Παξινοῦ ἔκανε πάντα μεγάλη ζωὴ στὴν Εὐρώπην, καθόταν στὰ πιδὸ ἀριστοκρατικὰ ξενοδοχεῖα καὶ παραθέριζε στὴς πιδὸ κοσμικὰς πλάζ τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς. Βγῆκε στὸ θέατρο ἀπὸ τὴν μεγάλη ἀγάπην τῆς πού

είχε για την τέχνη και γι' αυτήν και μόνο θυσίασε τις ἀπολαύσεις της ἀριστοκρατικής ζωής της.

Ο κ. ΧΡ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἡ ζωὴ τοῦ μοναδικοῦ χαρακτηριστικῶς ἠθοποιῦ μας, Χρήστου Εὐθυμίου δὲν ἦταν πάντα ρόδινη. Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ πῆ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κωμικὸς ἀκολούθησε τὴν τύχη ὄλων τῶν ἠθοποιῶν τοῦ εἴδους του. Διαρκῶς στὰ πρῶτα χρόνια βασανίζονταν ἀπὸ μελαγχολίες κι' ἀκόμη καὶ σήμερα πίσω ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξία του καὶ τὸ εὐθυμο χαμόγελό του εἶνε εὐκολο νὰ διακρίνετε μιὰ συγκρατημένη πίκρα. Ὁ κ. Εὐθυμίου ἴσως νὰ εἶνε κίβλας ἀπὸ χαρακτήρος μελαγχολικός. Μὰ ἄς σὰς διηγηθοῦμε τὴν ἱστορία του:

Ὁ κ. Εὐθυμίου ἄρχισε τὴν καλλιτεχνικὴ του καριέρα ἀπὸ τὸ... Ὑποθηκοφυλακείον! Τὸν καιρὸ πού αὐτὸ θρῆσκονταν στὴν ὁδὸ Σταδίου κι' ὅταν κατόπι μεταφέρθηκε στὴ γωνία τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Ἐρμού, ὁ κ. Εὐθυμίου ἐργαζόταν σ' αὐτὸ ὡς ὑπάλληλος καὶ συγχρόνως σπούδαζε καὶ στὸ Πανεπιστήμιο Νομικά.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὅμως τὸ Ὑποθηκοφυλακεῖο εἶχε τὰ χάλια του. Ἐμοιάζε σὰν ἓνα δημόσιο... τάφο, γεμάτο σαραβασμένα ἀναλόγια καὶ ποντικοφαγωμένα βιβλία. Οἱ δυστυχεῖς ὑπάλληλοι σκαρφάλωναν σ' αὐτὰ, χώναν τὴ μύτη τους στὰ κιτρινασμένα βιβλία καὶ πληροφοροῦσαν τοὺς διαφόρους δικηγόρους καὶ τοὺς συμβολαιογράφους ἄν ἓνα ἀκίνητον εἶνε ἐπιβαρυνμένο καὶ πόσο εἶνε αὐτὸ τὸ χρέος του. Ἔτσι κι' ὁ κ. Εὐθυμίου ἐξέδιδε πιστοποιητικὰ μὲ σοβαρὸν καὶ ὑπερβολικὰ μεγάλον ζῆλον. Μὰ ὁ μισθὸς τότε ἦταν πολὺ πεινχρὸς καὶ μόλις ἐπαρκοῦσε γιὰ τὸν καφέ καὶ τὰ τσιγάρων ὑπαλλήλων. Γι' αὐτὸ ἀναγκαζόντουσαν νὰ στήνουν «παραγάδι». Τί ἦταν αὐτὸ τὸ «παραγάδι»; Ψάρευαν τοὺς διαφόρους Μενιδιάτες ἢ τοὺς πλούσιους πελάτες, προθυμοποιόντουσαν νὰ τοὺς κάνουν τὴ δουλειὰ καὶ τὰ κατάφερναν νὰ τοὺς ἀποσπάσουν ἓνα γενναῖο φιλοδώρημα γιὰ τὸν κόπο τους. Ὁ «ἀρχιπαραγαδιᾶς» τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου ἦταν ἓνας ὑπάλληλος πού σήμερα θρῆσκει στὰς αἰωνίους μονάς. Λένε ἐπίσης ὅτι καὶ ὁ κ. Εὐθυμίου εἶχε μεγάλο ταλέντο στὸ «ψάρεμα» τῶν Μενιδιάτων. Τοὺς διπλάρωνε καὶ τοὺς ρωτοῦσε:

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι, πατριώτη;

— Εἶμαι... «Μενιδιάτης» καὶ μ' ἔστειλε ὁ «συμβολιογράφος» νὰ τοῦ θρῶ τὸ τάδε «συβόλιο», τοῦ δήλωνε ὁ ἀφελὴς «κουμπάρος».

Ὁ κ. Εὐθυμίου ὅμως διατηροῦσε τὴν σοβαρότητά του, ἔπειθε τὸν «κουμπάρο» νὰ τοῦ ἀναθέσει τὴ δουλειὰ καὶ τὴν ἐτελοῦσε μὲ ἀξιοθαύμαστη ἀκρίβεια.

Μὰ τὸ ταλέντο του δὲν τὸν ἄφησε νὰ ἡσυχάσει. Καὶ μιὰ μέρα ἔρριξε μαύρη πέτρα πίσω του κι' ἀκολούθησε τὴ θεατρικὴ καριέρα, στὴν ὁποία καὶ θριάμβευσε.
Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΦΥΛΛΟ: Τὰ θάσανα τῆς ζωῆς ἄλλων καλλιτεχνῶν μας.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΕ ΤΑ ΜΕΤΑΞΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Ἄν θέλετε νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ ὕφασμα πού θ' ἀγοράσετε εἶνε πράγματι ἀπὸ καλὸ καὶ καθαρὸ μετάξι, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἑξῆς ἀσφαλέστατο τρόπο:

Ζητᾶτε ἓνα μικρὸ κομματάκι δείγμα ἀπὸ τὸ ὕφασμα πού διαλέξατε καὶ τὸ βάζετε στὴ φωτιά νὰ καῖ. Τὸ μεταξωτὸ ὕφασμα ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ καίγεται πολὺ γρήγορα καὶ ν' ἀφήνῃ μιὰ στάχτη μὲ χρῶμα καφέ ἀνοιχτό, ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ ὕφασμα πού δὲν εἶνε ἀπὸ πραγματικὸ μετάξι καίγεται ἄργά, ἢ δὲ στάχτη του ἔχει πάντοτε χρῶμα καφέ σκούρο.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ...;

(Τί ἀπαντοῦν ἡ δεοποινίδες)

Ἀπαντήσεις περὶ τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου μᾶς ἔστειλαν ἐπίσης ἡ δὲς Ε.Κ.Κ. (Ἀθηναί), ἡ δὲς «Χ.» (Ἀθηναί), ἡ δὲς «ΜΙΑ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ» (Σπάρτη), ἡ δὲς ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΥΖΑΝΗ (Θεσσαλονίκη), ἡ δὲς ΧΡΥΣΩ ΒΑΣΙΛΑ, ἡ δὲς ΓΑΡΔΕΝΙΑ Α.Α. (Θεσσαλονίκη), ἡ δὲς ΤΖΕΝΝΗ ΦΛΩΡΙΑ (Ἀθηναί), ἡ δὲς «ΥΠΕΡΗΦΑΝΗ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ» (Χανιά—Κρήτης), ἡ δὲς «Ε.Ν.Μ.—ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ» (Ἀθηναί), ἡ δὲς ΕΛΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Δημοσίον Ψυχιατρείον Ἀθηνῶν), ἡ δὲς ΚΑΙΤΗ (Καρλόβασι—Σάμου), «ΤΟ ΚΑΔΡΑΚΙ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ» (Ναύπλιον), ἡ δὲς «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Α.Κ.Ι.», ἡ δὲς «ΜΕΤΕΩΡΟΝ», ἡ δὲς «ΙΔΕΟΛΟΓΟΣ», ἡ δὲς «ΖΩΗ Α.» (Γαλάτσι—Ἀθηνῶν), ἡ δὲς «ΠΟΛΙΤΙΣΣΑ», «ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΞΙΣ» (Κάρυστος), ἡ δὲς ΑΦΡΟΔΙΤΗ Α.Δ. (Πειραιεύς), ἡ δὲς «ΚΑΒΑΛΛΙΩΤΙΣΣΑ» (Καβάλλα), ἡ δὲς «ΚΡΟΠΙΔΙΩΤΙΣΣΑ», ἡ δὲς Ε.Κ.Κ., ἡ δὲς ΛΟΥΚΙΑ Β. ΧΑΣΚΑΡΗ (Κάτω Πατήσια), ἡ δὲς «ΜΗ ΣΕ ΜΕΛΛΕΙ» (Πειραιεύς), ἡ δὲς Δ.Κ.Κ. (Ἀθηναί), ἡ δὲς «ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΗ» (Τρίπολις), ἡ δὲς «44» (Πειραιεύς), ἡ δὲς «ΠΑΡΟΥΝΑ» (Θεσσαλονίκη).

**

Ἴδου λοιπὸν πού ἐτελείωσε πλέον καὶ ἡ περίφημος ἔρευνα τοῦ ἰδανικοῦ συζύγου, ἡ τόσον ἐπιτυχούσα καὶ τόσον διαρκέσσα.

Μερικοὶ φίλοι τοῦ «Μπουκέτου» μᾶς παρεπονέθησαν διότι ἡ ἔρευνά μας αὐτὴ κρατοῦσε τόσο. Ἄλλὰ τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ; Εἶχαμε ὑποχρέωσιν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅλας τὰς ἐπιστολάς πού μᾶς ἐστάλησαν. Καὶ τὰς ἐδημοσιεύσαμεν, ἐκτὸς ὀλίγων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐντελῶς ἀσαφεῖς ἢ ἐπιληψιμες ἢ κακογραμμένες.

Καὶ τώρα, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχασίν μας ἄλλωστε, θὰ ἔπρεπε νὰ δώσωμε τὰ δῶρα πού ὠρίσαμε στὶς καλύτερες τῶν ἀπαντήσεων.

Ἄλλὰ δυστυχῶς ἓνα τέτοιο πρᾶγμα θὰ ἐστοίχιζε σήμερα πολὺ ἀκριβὰ στὸ «Μπουκέτο», κατόπιν τοῦ ψηφισθέντος περὶ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν νόμου τοῦ ἀπαγορευόντος ρητῶς τὴν παροχὴν δῶρων.

Οὐδέποτε ἐφантаζόμεθα ὅτι θὰ εὐρισκόμεθα πρὸ ἑνὸς τέτοιου ἀπρόοπτου. Καὶ οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο συνεπῶς νὰ μᾶς κατηγορήσῃ ὅτι παραβαίνουμε τὸν λόγον μας. Ὑπακούομεν εἰς τὸν νόμον. Αὐτὸ εἶνε ὄλο.

ΡΟΔΟΦΥΛΛΑ

Ο ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἡ γυναῖκα πεθαίνει δυὸ φορές. Τὴν πρώτην φοράν πεθαίνει ὅταν παύῃ ν' ἀρέσῃ στοὺς ἄνδρες καὶ τὴν δευτέραν ὅταν... πεθαίνῃ!

— Στὴ γυναῖκα δόθηκε τὸ χάρισμα νὰ λήῃ πάντοτε πολλὰ πράγματα μὲ μόνη τὴ σιωπὴ της. Καὶ ὅμως ἐκείνη ἐπιμένει νὰ φλυαρῇ χωρὶς νὰ λήῃ... τίποτα.

— Ὅταν ἡ γυναῖκες δὲν μποροῦν μὲ ἄλλο τρόπο νὰ ἐκδικηθοῦν, κάνουν ὅ,τι καὶ τὰ μικρὰ παιδιά: Κλαῖνε.

— Σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ σὲ ὅλα τὰ κλίματα τοῦ κόσμου, μιὰ ὡραία γυναῖκα κάνει πάντα ὅ,τι θέλει...

